

som have haft Ordet —, kan jeg ikke se, at der kan være Tale om selvforskyldt eller uforskyldt Nød; for Børnene kunne ikke være Skyld i Nøden. Jeg haaber, at denne humane Lov ogsaa skal blive ført ud i Livet paa en human Maade.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Staining: Jeg vil i Anledning af de Bemærkninger, som fremsattes af det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), straks benytte Lejligheden til at nedlægge Indsigelse mod den Plan, der er fremsat om at løse den foreliggende Opgave ved en Forsikring, eventuelt knyttet til den Folkeforsikring, om hvilken der er Planer fremme. Jeg tror saavel om Folkeforsikringen som om den Børneforsikring, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, at det vil være ganske urimeligt og umuligt i Praksis, saa længe vi have de sociale Forhold, som vi have, med en saa ringe Indtægt for visse Dele af Befolkningen, at forlange, at disse skulle bære meget store Byrder til en Forsikringsafdeling for det ene og det andet af de Omraader, som rettelig og naturlig høre hjemme under den Forsorg, Samfundet skal bære Udgifterne til. Selvfølgelig kunne Gods ejerne selv sørge for deres Børneforsikring, men en Syerske med 50 Øre i daglig Fortjeneste eller en Arbejdsmand med 6 Maaneders aarlig Arbejdsløshed ere ikke ganske lige saa godt stillede som visse andre Befolkningsklasser, der selvfølgelig meget godt kunne sørge for deres Alderdom og deres Børneforsørgelse uden at ty til Samfundet.

Det ærede Medlem sagde, at Tidspunktet var i højeste Grad ubejligt. Der har ogsaa været Love, som have forekommet mig at fremkomme paa et højt ubejligt Tidspunkt. Jeg hørte ikke det ærede Medlem tale om ubejligt Tidspunkt, da Militærlovene gennemførtes, skønt det drejede sig om langt større Millionudgifter, end her er Tale om til de fattige Børn. Formentlig havde det ærede Medlems Tale været bedre anvendt den Gang end nu.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det er fra en bestemt Side i denne Sal, der er fremkommet Modstand mod det foreliggende Lovforslag. Denne Modstand har ganske vist givet sig Udtryk i alt andet end afklaret Tale, men Modstanden er der. Jeg haaber alligevel, at det skal lykkes at føre Sagen igennem i denne Samling, og jeg vil som sagt ikke være med til at berede nogen Vanskelighed i saa Henseende. Det forekommer mig ret betænkeligt, at Modstanden kommer fra en Oberstløjtnant, altsaa en Officer, en Godsejer og en Embedsmand, 3 Medlemmer, der repræsenterer Samfundslag, som sandelig aldrig have været økonomiske med Statens Penge eller særlig varsomme med at stille Krav til det offentlige, til Staten. Embedsmanden, som har udtalt sig her, har i alt Fald aldrig været synderlig varsom eller økonomisk overfor Staten, Officeren har jo været i høj Grad fordringsfuld, og hvad Godsejeren angaar, da skal jeg sige til det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), at han bør være den, der sidst af alle fremkommer med Betænkeligheder. Det er for hans fattige Lejehusmænds Børn og Enker, vi lovgive; det er for alle de mange fattige Børn, hvis Fædre og Mødre lønnes saaledes, at de ikke kunne leve. Derfor skulde det ærede Medlem være glad og taknemmelig over, at det offentlige paatager sig en Pligt, som i mange Henseender er den enkelte Mands.

Ravn: Jeg skal tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger. I Gaar udtalte den højtærede Indenrigsminister, at det ikke kunde lade sig gøre, som jeg havde anvist, at gaa med de værdige trængende til Hjelpekasserne, og det er rigtigt, skal jeg indrømme ham, idet Hjelpekasserne jo særlig have den Opgave at hjælpe for øjeblikkelig, men ikke for varig Nød. Jeg vil dog haabe, at den højtærede Minister ikke vil være alt for streng overfor Hjelpekasserne med Hensyn til Afhjælpning af vedvarende Nød. Hovedopgaven for Hjelpekasserne er formentlig at hjælpe Folk paa 55—60 Aar over det døde Punkt, saaledes at de ikke falde Fattigvæsenet til Byrde, men kunne faa Alderdomsunderstøttelse, naar de blive 60 Aar. Forhaabentlig vil den Støtte, Hjelpekasserne yde, ikke blive mindre i Fremtiden.

Overfor det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), der optræder med det store Flertal i Ryggen, skal jeg kun sige, at hvis han virkelig overfor mig var frem-